

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. JUDr. Zdeňkem Koschinem, advokátem, se sídlem Praha 5 – Smíchov, Štefánikova 48, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19.7.2012, č.j.: 9806/12-1500-105418,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen exekuční příkaz Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 11.10.2011, č.j. 563459/11/005942109649.

Podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, původně žalované Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu ke dni 1.1.2013 zaniklo a jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství. Od uvedeného data je tedy žalovaným v této věci Odvolací finanční ředitelství (§ 69 s.ř.s.).

Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadl exekuční příkaz Finančního úřadu pro Prahu 5 č.j. 563459/11/005942109649 s odůvodněním, že se neopírá o právní tituly, které by byly v právní moci, neboť platební příkazy č.j. 141/10/005913107127, č.j. 44460/10/005913107127, č.j. 4524/10/005913107127, č.j. 4712/10/005913107127, č.j. 4735/10/005913107127, č.j. 4750/10/005913107127, č.j. 4767/10/005913107127, ze kterých vyplývá nedoplatek na daň z přidané hodnoty včetně příslušenství, nebyly doručeny do jeho vlastních rukou.

Poukázal na ustanovení § 40, § 44 odst. 4 a 5 daňového řádu, konstatoval, že není-li dán exekuční titul, není dána možnost zahájit exekuci. Došlo-li tedy k jejímu nařízení, bylo tomu bez právního důvodu a tedy neoprávněně, v rozporu se zákonem.

Upozornil na to, že ustanovení § 17 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků je fakticky totožné s ustanovením § 40 daňového řádu a rovněž ustanovení § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků je obdobné v současnosti platnému ustanovení § 44 odst. 4 daňového řádu.

Pokud jde o odkaz žalovaného na ustanovení § 17 odst. 12 zákona o správě daní a poplatků, je z pohledu žalobce zcela irrelevantní. Podle žalobce právě doručenkou, z níž zcela nezaměnitelně vyplývá, že mu nebylo doručováno, ale bylo doručeno jiné osobě, je dokládáno, že doručeno v intencích ustanovení § 17 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků nebylo.

Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu ve vyjádření k žalobě uvedlo, že je zcela nepochybné, že při vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo postupováno v souladu s příslušnými právními předpisy. Současně upozornilo na věc vedenou u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 6Af 23/2012. Navrhlo žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.

Dne 6.1.2010 vydal Finanční úřad pro Prahu 5 dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty č.j. 141/10/005913107127, č.j. 4460/10/005913107127, č.j. 4524/10/005913107127, č.j. 4712/10/005913107127, č.j. 4735/10/005913107127, č.j. 4750/10/005913107127 a č.j. 4767/10/005913107127. Uvedená rozhodnutí převzala dne 13.1.2010 manželka žalobce paní L. K., jakožto zmocněnec adresáta. Jako adresát byl na doručence s modrým pruhem uveden žalobce.

Proti platebním výměrům podal žalobce u Finančního úřadu pro Prahu 5 dne 15.2.2010 odvolání, ve kterém označil čísla jednacích platebních výměrů na daň z přidané hodnoty, období, za která byla daň vyměřena s tím, že za uvedená období byl součet přijatých zdanitelných plnění vyšší než uskutečněných zdanitelných plnění. Tuto písemnost žalobce podepsal.

Vzhledem k tomu, že odvolání neobsahovalo předepsané zákonné náležitosti, vydal Finanční úřad pro Prahu 5 dne 18.2.2010 výzvu k doplnění náležitostí odvolání. K doplnění chybějících náležitostí odvolání stanovil správce daně žalobci lhůtu 15 dnů ode dne doručení výzvy. Dle doručanky byla zásilka obsahující výzvu žalobci uložena na poště dne 24.2.2010 a vhozena do schránky dne 9.3.2010.

Žalobce ve stanovené lhůtě odvolání nedoplnil, Finanční úřad pro Prahu 5 vydal dne 26.4.2010 pod č.j. 213524/10/005913107127 rozhodnutí, jímž dle ustanovení § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků řízení ve věci odvolání proti výše citovaným dodatečným platebním výměrům zastavil. Dle doručenký byla zásilka obsahující toto rozhodnutí žalobci uložena na poště dne 3.5.2010 a vhozena do schránky dne 14.5.2010.

Dne 27.10.2011 podal žalobce proti shora citovaným dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty opakovaně odvolání, ve kterém namítl, že dodatečné platební výměry nebyly řádně doručeny plátcí, když z ustanovení § 40 daňového řádu vyplývá, že platební výměry musí být doručeny do vlastních rukou. Vzhledem k tomu, že platební výměry nebyly doručeny do vlastních rukou, ani nebyl použit institut náhradního doručení, požádal o jejich řádné doručení a následné zrušení.

Rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 17.1.2012, č.j. 2765/12/005913107127 bylo řízení ve věci odvolání proti shora citovaným dodatečným platebním výměrům zastaveno podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. d) daňového řádu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 24.1.2012 odvolání, ve kterém namítl, že postup správce daně nebyl v souladu se zákonem, neboť dodatečné platební výměry nebyly řádně doručeny, a že z podání odvolání proti nedoručeným platebním výměrům nelze vyvozovat jejich náhradní doručení.

O podaném odvolání bylo rozhodnuto rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.5.2012, č.j. 6169/12-1500-106358 a to tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správce daně o zastavení řízení potvrzeno.

Exekučním příkazem ze dne 11.10.2011, č.j. 563459/11/005942109649 Finanční úřad pro Prahu 5 nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu.

Proti exekučnímu příkazu podal žalobce odvolání ze dne 26.10.2011, které doplnil podáním ze dne 31.1.2012.

Rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19.7.2012, č.j.: 9806/12-1500-105418 bylo odvolání žalobce zamítnuto a exekuční příkaz ze dne 11.10.2011, č.j. 563459/11/005942109649 potvrzen. V odůvodnění finanční ředitelství zrekapitulovalo průběh předchozích řízení a konstatovalo, že námitky žalobce, že postup správce daně nebyl v souladu se zákonem, neboť předmětné dodatečné platební výměry na DPH nebyly řádně doručeny, nelze akceptovat. Podle finančního ředitelství odkazy žalobce na ustanovení daňového řádu týkající se doručování je nutno označit za irelevantní. Předmětné dodatečné platební výměry byly doručovány v roce 2010, tj. v době platnosti zákona o správě daní a poplatků. Po přešetření spisového materiálu dospěl odvolací orgán k závěru, že dodatečné platební výměry na DPH ze dne 6.1.2010 byly doručeny v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o správě daní a poplatků. Odvolací orgán citoval ustanovení § 17 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků a uvedl, že předmětné dodatečné výměry na DPH byly doručeny dne 13.1.2010, zásilku převzala paní L. K. jakožto zmocněnec adresáta, a to na základě předložení občanského průkazu a Průkazu příjemce. Tuto skutečnost stvrdila svým podpisem na příslušném dokladu o doručení písemnosti. Odvolací orgán v této souvislosti konstatoval, že v daném případě byla písemnost doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v doručenkové obálce s modrým pruhem, přičemž byla zvolena doplňková

služba „dodání do vlastních rukou“. Jak uvedl odvolací orgán, je-li adresátem zásilky fyzická osoba, je v případě zvolení této doplňkové služby zásilka, v souladu s Poštovními podmínkami, dodána adresátovi, zmocněnci adresáta, zákonnému zástupci adresáta nebo zmocněnci zákonného zástupce adresáta. V daném případě podle finančního ředitelství byl tudíž osobou oprávněnou k převzetí zásilky nejen žalobce, nýbrž i paní L. K., neboť jakožto zmocněnec žalobce byla na základě Průkazu příjemce oprávněna k přijímání všech druhů zásilek došlých na adresu žalobce.

Odvolací orgán současně upozornil na skutečnost, že žalobce zaměňuje doplňkovou službu „dodání do vlastních rukou“ se službou „dodání do vlastních rukou výhradně adresáta“. Odvolací orgán odkázal na ustanovení § 17 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků, z něhož vyplývá povinnost doručovat písemnosti do vlastních rukou příjemce, nikoli do vlastních rukou výhradně jen adresáta. Zvolením doplňkové služby „dodání do vlastních rukou“ a následným převzetím příslušné písemnosti oprávněným zmocněncem byla splněna podle žalobce podmínka doručení v souladu se zákonem o správě daní a poplatků. Podle finančního ředitelství předmětné dodatečné platební výměry na DPH byly řádně doručeny.

Ze soudního spisu městského soudu sp. zn. 6Af 23/2012 soud zjistil, že soud rozsudkem ze dne 29.6.2016 zamítl žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.5.2012, č.j. 6169/12-1500-106358.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků se do vlastních rukou příjemci doručují písemnosti,

- a) u nichž tak stanoví výslovně zákon,
- b) je-li den doručení rozhodný pro počátek běhu lhůty, jejíž nesplnění by pro příjemce mohlo být spojeno s právní újmou,
- c) stanoví-li tak správce daně.

Podle ustanovení § 17 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků dokladem o doručení písemnosti příjemci je řádně vyplněná doručenka. Jsou-li o doručení pochybnosti a nebo není-li doručenka, lze doručení prokázat jiným vhodným způsobem.

Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného, že dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty byly řádně doručeny, tvrdil, že nebyly doručeny do jeho vlastních rukou. Poukazoval na ustanovení § 40, § 44 odst. 4 a 5, § 47 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu a na ustanovení § 17 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

Problematickou doručení předmětných platebních výměrů se ve svém rozsudku ze dne 29.6.2016 sp.zn. 6A 23/2012 již zabýval šestý senát zdejšího soudu, který ve shodě s názorem žalovaného měl za to, že vzhledem k tomu, že předmětné platební výměry byly doručovány v roce 2010, tj. v době platnosti zákona o správě daní a poplatků, je nutno při posuzování otázky jejich řádného doručení vycházet z tohoto právního předpisu. Podle šestého senátu pak správce daně respektoval ustanovení § 17 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků, z něhož vyplývá povinnost doručovat písemnosti tam uvedené do vlastních rukou příjemce. Skutečnost, že zásilku obsahující předmětné platební výměry převzala manželka žalobce jakožto zmocněnkyně adresáta, kterým byl na doručenkové obálce s modrým pruhem označen žalobce, a to na základě předložení občanského průkazu a průkazu Příjemce, není podle šestého senátu v dané věci právně významná, neboť z dalšího chování žalobce je zřejmé, že se předmětné platební výměry dostaly do jeho faktické dispozice a s jejich obsahem se seznámil, když proti nim v zákonem stanovené lhůtě sám podal odvolání.

Šestý senát zdejšího soudu v závěru svého rozsudku konstatoval, že „...zvoleným způsobem doručení předmětných platebních výměrů nebyl žalobce zkrácen na svých právech. Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí správně odkazoval i na úpravu doručování vyplývající z předpisů upravujících postup držitele poštovní licence. Je třeba rozlišovat mezi zastoupením účastníka řízení, kterému se doručovalo podle § 17 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, a mezi zmocněncem, který je na základě vystaveného průkazu příjemce oprávněn za adresáta přebírat došlé zásilky.“

Osmý senát neměl důvod se od shora uvedeného odchýlit a tudíž se se závěry, které učinil šestý senát, ztotožnil.

Vzhledem ke shora uvedenému, není žádná z námitek žalobce důvodná. Předmětné platební výměry byly řádně doručeny, dostaly se do faktické dispozice žalobce, nezbylo Městskému soudu v Praze, než žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o nákladech řízení neodůvodní ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. července 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková